

A black and white portrait of Mikael Wiehe, a man with a beard and glasses, looking directly at the camera. The portrait is the background for the entire page.

Musik
FÖRLÄGGARNAS *pris*
2011

ÅRETS HEDERSPRIS

Mikael Wiehe

Årets hederspris: Mikael Wiehe 3

Årets kompositör 6

Årets textförfattare 7

Årets konstmusik
– stor ensemble/opera 8

Årets konstmusik
– kammarmusik/mindre ensemble 9

Årets internationella framgång 10

Årets genombrott 11

Årets låt 12

Jazz på nya jaktmarker 13

Tidlösa hitlåtar – eller bara
konstig musik? 14

Vinnarvimmel 15

Projektledare
Karin Larsdotter

Skribenter
Karin Larsdotter
Anders Lundquist
Kjell-Åke Hamrén
Lars Westin

Omslagsfoto
Peter Frennesson

Ansvarig utgivare
Nutta Hultman

Grafisk form
Sofia Berry

SMFF är de svenska musikförlagens
branschorganisation.

SMFF är huvudman för STIM, tillsammans
med upphovsmännens föreningar, FST &
SKAP.

SMFF representerar musikförläggarna
i många andra organisationer samt i den
internationella musikkonfederationen ICMP.

Lyft på hatten för svenska låtskrivare i världsklass!

Så har ännu ett år gått sedan senaste SMFF-galan och återigen har svensk musik firat storstilade triumfer ute i världen.

Särskilt utmärker sig de svenska låtskrivarna/producenterna som finns representerade på de största internationella albumen. I väldigt många fall är det just hitsen på dessa album som är skrivna av svenska låtskrivare.

Även svenska låtskrivande artister har i år haft fantastiska framgångar och bevisat att det går att sälja svensk musik med svenska artister runt om i världen.

Här på hemmaplan är dominansen nästan total för de svenska låtskrivande artisterna, om man tittar på topplistor och årliga sammanställningar.

Svenska låtskrivare är helt enkelt i världsklass så det känns helt rätt att få hylla en del av dem på årets gala.

Som vanligt finns det mängder av låtskrivare som har gjort ett fantastiskt jobb men som vi inte får plats att hylla här i dag. Därför har vi även i år valt att lyfta fram en kategori som inte alltid får den uppmärksamhet den förtjänar. I år har turen kommit till den svenska jassen.

Vi lyfter på hatten och glasen och saluterar alla fantastiska låtskrivare vi har i Sverige!

Välkomna och hoppas ni alla får en härlig dag och kväll på Berns!

» Svenska låtskrivare är helt enkelt i världsklass så det känns helt rätt att få hylla en del av dem på årets gala.«

Martin Ingeström,
Festgeneral, Musikförläggarnas Pris

SVENSKA MUSIKFÖRLÄGGAREFÖRENINGEN

SMFF | Sandhamnsgatan 79 | Box 27327 | 102 54 Stockholm | 08-783 88 00 | info@smff.se | www.smff.se

FOTO: ADAM HAGLUND

Han fyllde 65 i år. Man skulle därför kunna få för sig att Mikael Wiehe förbereder sig för att trappa ned en smula. Den villfarelsen kan vi snabbt ta oss förbi.

Årets mottagare av Musikförläggarnas Hederspris har massor av drömprojekt och idéer som han vill förverkliga och hans brinnande engagemang i humana frågor lyser med oförminskad styrka i hans musikskapande.

Text: Anders Lundquist

Ursinne och solidaritet

Det är 40 år sedan Hoola Bandoola Band släppte sitt första album och de gjorde i somras sin avskedsturné. Och förra hösten släpptes *Aldrig bli som ni – Sånger och synvinklar*, en gigantisk box med en inbunden coffee table-bok av låttexter, reflektioner, intervjuer, kommentarer och es-säer samt 16 cd-album. Totalt har han publicerat runt 350 sånger. Ett imponerande livsverk. Om han nu hade ansett sig vara klar.

– Jag läste i en recension att jag summerade – och insåg plötsligt att det stämde. Men det vill jag fan inte alls! skrattar

Wiehe. Jag har massor av drömprojekt och har 1 500 mer eller mindre färdiga låtar liggande. Svenska valser och schottisar – jag är avundsjuk på **Benny Andersson** och hans **BAO**-projekt! Jag har inte gjort någon barnskiva eller fått ut mina jazzlåtar. Jag har inte gjort instrumentalskivor. Jag har massor av tangolåtar.

SMFF:s hederspris avser i första hand hans livsverk som upphovsman.

– Ja och det är jag extremt stolt för! Det är sångskrivare jag kallar mig för. För mig har mina sånger alltid varit långt viktigare än jag

själv. Att stå på scen är förstås belönande: man får applåder, man får spela med folk man gillar och åka runt. Men jag ser mig mer som en sorts hjälpreda för att se till att sångerna ska klara sig ut i världen, konstaterar han.

SOM UPPHOVSMAN HAR han alltid betonat vikten hos samspelet mellan ord och musik – att det måste bli något slags synergieffekt.

– En bra sång är en bra sång, och då hänger text och melodi ihop. Ibland kan en text bli sämre av att man tonsätter den. För ►

» Den som bara har gjort enstaka nedslag i Wiehes omfattande sångskatt kan kanske få för sig att han gjort ungefär samma typ av musik hela tiden. Detta stämmer inte.»

► skriver man en dikt är det meningen att orden ska uttrycka allt. På samma sätt kan en instrumentallåt förlora på att textsättas.

Några tecken på avmattning märks som sagt inte. Wiehe kan just nu ses på tv i serien *Så mycket bättre*. *Ta det tillbaka*, hans senaste studioalbum med eget material, drivs av helig ilska och en intensitet som överträffar det mesta han gjort. Ursinnet i texterna lämnar föga plats för feltolkningar. Redan på 1980-talet översatte Mikael Wiehe en sång som han kallade »Det räcker nu«. Om titeln inte redan hade använts, hade det lätt kunnat vara samlingsnamnet för dessa låtar.

Han har precis börjat fundera på nästa platta. Inriktningen finns inte än, han säger att han måste hitta något som »håller ihop sångerna«.

– Musiken kommer som från ingenstans. Jag fångar den på min bandspelare eller iPhone. Senare börjar jag utveckla och sammanställa det. Lägga till ett stick eller c-tema.

Många artister med långa och fungerande karriärer är omgivna av människor de känt länge och litar på. Det gäller även Wiehe.

– **Anders Larsson** är min manager, sätter spelningar, har hand om förlagsfrågor och finns där för mig i största allmänhet. Jag har jobbat med honom i snart 30 år. Tyvärr har två av mina mest nära och långvariga samarbetspartners försvunnit. **Björn Afzelius** gick ju bort redan 1999 och lämnade ett stort tomrum efter sig. **Lars-Åke Hjort**, som skötte ekonomin för både Hoola Bandoola Band och mig, dog förra året. Men jag tycker om kontinuitet, återvänder ofta till samma musiker. Och de anställda på United Stage är helt fantastiska.

Mikael Wiehe sjunger, spelar och talar på scen. Han har med åren utvecklat fängslande mellansnack, där han obehindrat rör sig mellan högt och lågt, vrede och självdistans. Det hela bottnar i en enorm rutin.

MIKAEL WIEHE FÖDDES 1946 och växte upp i Danmark. Pappan var från

Danmark, mamman från Sverige. Det började med jazzen. Den unge Mikael tog pianolektioner men är självlärd på saxofon och sedermera gitarr.

– Jag började som altsaxofonist i ett jazzband. Om jag förlorar rösten kommer jag ändå att kunna göra min musik. Journalisten **Håkan Lahger** konstaterade en gång att många framstående proggare har börjat som klarinettister eller saxofonister! skrattar han.

LIKSOM FÖR SÅ många andra i hans generation väcktes låtskrivaren i honom av de brittiska popbanden, med **the Beatles** i spetsen, och amerikanen **Bob Dylan**. **John Lennon**, med sin orädda blandning av det politiska och det privata, förblev en stor inspirationskälla. Den virtuose versmakaren Dylan visade i sin tur på de oerhörda form- och associationsmässiga möjligheter som fanns för en textförfattare som ville utforska sitt språk. Fast modersmålet var det ännu inte: Wiehe skrev som alla andra i sin generation på engelska i sina tidiga band, exempelvis **Moccers**. Det var när han med Hoola Bandoola Band började skriva på svenska som något hände.

Det berörde både honom och publiken på ett helt annat sätt. Det blev på riktigt.

I viss mån kan de flesta av hans sånger sedan dess med fog beskrivas som inspirerande underlag för fortsatta diskussioner.

FOTO: PETER FRENNESSON

FOTO: UNITED STAGE

Många av de samhällsfrågor han skrivit om har dessutom visat sig vara exempel på mer tidlösa frågeställningar och problem. Det kan handla om människans korkade kortsiktighet, egoism, förtryck eller intolerans mot folk som har annan hudfärg, ett annat ursprung eller en annan religion. Så fort vi slappnar av letar missnöjespartier syndabockar i andra kulturer.

Wiehe står på motsatt sida. Han var initiativtagare till 1985 års ANC-gala och ledde 2001-11 stiftelsen Hela Sverige – artister mot nazister.

Likasa har Wiehe ofta kritiserat den västerländska civilisationens tro på den fria marknadens förmåga till självsanering. Ofta, men inte alltid, har han lyckats påvisa missförhållanden med bibehållen poetisk strängens, utan att använda pekpinna. Ibland har han medvetet eftersträvat att vara tydlig.

DEN SOM BARA har gjort enstaka nedslag i Wiehes omfattande sångskatt kan kanske få för sig att han gjort ungefär samma typ

» Liksom för så många andra i hans generation väcktes låtskrivaren i honom av de brittiska popbanden.«

av musik hela tiden. Detta stämmer inte. Han har förvisso skrivit ganska många till formen enkla folksånger. Relativt få ackord och tydliga versmått, men nästan alltid med minnesvärda melodier. Men han har också klätt Dylan i synthesizers och trummaskiner. Han har varit delaktig i mer episka verk, exempelvis *Kabaréorkesterns Elden* är lös från 1979. Med *Ale Möller* som en av flera viktiga medlemmar kan musiken närmast beskrivas som en mix av tidig world music och progressive rock (ej att förväxla med svensk prog), komplett med taktartsbyten och intrikata instrumentalpartier.

Wiehe har också samarbetat med körer, spelat i duo och rockkvartett, och gjort experimentell konstock i samma anda som *Peter Gabriels* tidiga 1980-tal och *My Life In the Bush of Ghosts* av *David Byrne* och *Brian Eno*.

Han har influerats av hiphop och latinamerikansk musik. Inspirationen har också kommit från litteraturen. Det är exempelvis knappast någon slump att ett album heter *Hemingwayland*.

På senare år har Wiehe bland annat tolkat Dylan (igen) och återvänt till det avskalade, bluesiga och ruffiga.

Många i hans skrå känner efter en färdigställd sång en tillfällig känsla av genialitet. »Fasen vad bra jag är!« Wiehe är inget undantag.

– I stort sett varje gång jag har skrivit en ny låt känner jag att det är ett av världshistoriens mest fulländade verk. Tyvärr svalnar den känslan ofta redan nästa dag. Men jag drabbas av en akut lyckokänsla, hybris och omnipotens. Jag menar att konstnärer, oav-

Hoola Bandoola Band.

sett konstform, tar sig rätten att säga: »Så här är livet, så här är du, så här är verkligheten«.

Han erkänner att det kan vara problematiskt. Det är inte alltid kul för döttrar och hustru att leva med någon som periodvis går och tycker att han är genialisk.

– Att vara barn till konstnärliga föräldrar påminner nog ibland om att ha föräldrar som är psykotiska. Jag är en ordentlig person och är glad att jag kom fram i den perioden då man inte skulle tro att man var något. Men jag måste också vårda de utflippade sidorna, för där kommer låtarna.

En av de saker alla förknippar Mikael Wiehe med är hans politiska engagemang, både i texter och agerande.

Ensam eller tillsammans med vännen och kollegan *Björn Afzelius* har han samlat in miljontals kronor till stöd för olika ändamål. Han protesterar dock mot ordet välgörenhet och påpekar att det finns en nyansskillnad.

– Välgörenhet, det är för mig »uppifrån och neråt«. Jag ser det som jag har varit med om att göra som solidaritet.

Höjdpunkterna i hans låtskatt är många. Bland de mest kända märks sånger som *Keops Pyramid*, *Fred*, *Titanic*, *Flickan* och *Kråkan* och en rad andra klassiker.

Har han då försökt få andra att spela in sina sånger?

– Jag har inte ansträngt mig så mycket på den fronten, erkänner han. Förläggaren *Anders Mören* och jag hade ett samarbete om att de skulle översättas till engelska. Utländska tolkningar hade jag inte haft något emot. Men det är inte säkert att de funkade någon annanstans. Häromdagen blev jag dock kontaktad av en musiker som skulle sjunga en av mina låtar på jazzklubben *Birdland* i New York. Det kändes stort.

Wiehe anser att det finns bra musik av alla sorter. Han är Bach-fantast, älskar country, folk, och »allt som det är power i«.

Han tycker det finns många bra svenska artister och sångskrivare.

– Det är svårt för mig att bara nämna några, för då tänker jag på alla jag glömt. Men *Laleh* och *Emil Jensen* är lysande. Jag älskar *Timbuktu*, *Melissa Horn*, *Eva Dahlgren*, *Kapten Röd* ... och *Titiyo*! Jag hörde henne på Malmöfestivalen och det var så jävla bra att jag dansade. Och då har det gått långt. ■

FOTO: JOHN SCARBRICK

Håkan Hellström

[Telegram Musikförlag/Universal Music Publishing]

Hellström tioårsjubilerade som soloartist i fjol. Ett decennium han har lyckats fylla med sin alldeles egna ton. En låtskrivande artist utrustad med en närmast euforisk energi, skönt kostymrad i poppoetiska texter för lycklig allsång. Senaste albumet »2 steg från Paradise« plus avknoppning i form av dokumentärfilmen »2 steg från Håkan« och en sagolikt framgångsrik sommarturné avrundar en epok lika mycket som det kickstartar en ny.

FOTO: KIA NADDERMIER/FRED THÜSTRUP

Martin 'Max Martin' Sandberg /Johan 'Shellback' Schuster

[Maratone/Kobalt Music Scandinavia]

Hitmaskinen Max Martin & Shellback ångar vidare utan någon synbar avmattning. Detta år har de tillsammans bland annat stor del i Britney Spears senaste och i ordningen sjunde album »Femme Fatale«. Britney, tillsammans med Katy Perry, Usher, Pink och många fler, åtnjuter topplaceringar och exempellösa framgångar världen över, och det väldigt mycket tack vare dessa två blågula herrar.

FOTO TV: KAROLINA HENKE

Veronica Maggio/Christian Walz

[Universal Music Publishing, Manus]

Det finns nog inte en enda fläck på musikkartan där Veronica Maggio inte hörts eller setts senaste året. Hon slog igenom med »Dumpa mig« för fem år sedan, 2008 slog så andra albumet »Och vinnaren är ...« undan benen på konkurrenterna och i år tar hon ut hela svängen, denna gång tillsammans med producenten och co-writern Christian Walz vid sin sida. Veronicas svenska rågsoul får oss att dansa ända ut på gatan.

FOTO: ANNIKA ASCHBERG

Gustav 'Dungen' Ejstes

[Sony/ATV Music Publishing Scandinavia]

Låtskrivare, sångare, multiinstrumentalist, producent, arrangör; många är titlarna på Ejstes visitkort. Hans fyramannakombo Dungen har sedan länge skördat stora framgångar i framförallt USA, där de senast turnerat med bland andra hypade Fleet Foxes. Ejstes musik snörar inte så lätt på sig några genrehängslan. Är det psykedelia? Folkrock? Jazz? Kanske hårdrock? En mer relevant fråga är snarare; måste man veta? I fjol släppte de sitt sjätte album, »Skit i allt«, som kärnfullt analyserar vår ofta i onödan kända oro och i stället uppmärksammar: »skit i allt, det är nu det händer, inte då och inte sen«.

Årets textförfattare

FOTO: ANDREAS ÖHLUND

Daniel Adams-Ray

[Universal Music Publishing]

Daniel Adams-Ray har enligt utsago alltid målat med texter och skrivit texter med bilder. Efter de första musikaliska framgångarna i rapduon Snook tillsammans med Oskar Linnros tog Daniel en parallell väg och utbildade sig inom design och grafisk formgivning, samt startade ett eget klädmärke. Oavsett verktyg är det viljan att uttrycka sig som skapat den soloartist som nu intagit frontlinjen och som genom sina texter uppenbarat en helt ny värld av färgsprakande ordbilder, fyllda av personliga uttryck och spännande nyanser.

FOTO: ROBINOVIC

Veronica Maggio

[Universal Music Publishing]

Enligt deklARATIONEN utgörs Veronicas platinasäljande album »Satan i gatan« av ett knippe låtar formade ur »sprucken kärlek, förlorad vänskap och känslan då man lämnar klubben och vandrar hem i natten med nytt sällskap«. Detta sparsmakade vemod genomsyrar också hennes texter på ett alldeles eget vis, och som en av alla hyllande kritikerröster säger »hon gör det bättre än de flesta«.

FOTO: PÅR OLOFSSON

Annika 'Säkert' Norlin

[Music and Words Stockholm/EMI Music Publishing Scandinavia]

I begynnelsen igenkändes Annika Norlin under namnet »Hello Saferide« och då med texter på engelska. Så småningom kom första alstret på svenska, nu under namnet »Säkert!«, och det var då hon blev riktigt stor hos den svenska publiken. I föl kom albumet »Facit« ut, hennes andra svenskspråkiga platta. Ett pärlband av ordfyllda berättelser i skepnad av låtar brer här ut sig och alla vittnar de om Annikas passionerade och säregna hantering av det svenska språket.

FOTO: MARTIN NORBERG

Håkan Hellström

[Telegram Musikförlag/Universal Music Publishing]

Han säger själv att det är som att bestiga ett berg varje gång en ny platta ska skrivas och spelas in – ett fantasiberg som ska erövrats och bemästras. Han börjar bli en rutinerad klättrare, utan att för den skull tappa lust och fokus på vart han är på väg. Kanske har han lite mer ro i själen – men hans berättande är lika magnifikt som någonsin.

Årets konstmusikpris – stor ensemble/opera

FOTO: MATS BÄCKER

Rolf Martinsson: »Concert Fantastique«, konsert för klarinett och orkester

[Gehrmans Musikförlag]

I Concert Fantastique är Rolf Martinsson på sitt mest generösa humör och bjuder lyssnaren på en solöstämman som tillvaratar den magnifika solistens kapacitet fullt ut. Samtidigt utnyttjar han orkesterns klangliga prisma på ett förstklassigt sätt. Concert Fantastique är en klarinettkonsert som i högsta grad gör skäl för sitt namn.

Kerstin Jeppsson: »Konsert nr 1 för violoncell och orkester«

[Manus]

Kerstin Jeppssons cellokonsert är en stark personlig vittnesbörd över den djupa förtvivlan som drabbade henne vid en kär anförvants plötsliga och brutala död. Men den skildrar också hennes sorgeprocess – vägen tillbaka till den punkt då hon kunde se bakåt med tacksamhet och framåt med nyfikenhet. Solöstämman ger röst åt hoppet – bort från förtvivlan och tillbaka till en ny meningsfull gemenskap.

FOTO: KAROLINA NILSSON

Anders Nilsson: »Requiem«, för baryton solo, kör och orkester

[Manus]

Till minnet av en vän, vars liv slogs i spillror och blev alldeles för kort, har Anders Nilsson skrivit en dödsmissa i den katolska liturgins tradition. Men i tonsättarens skildring av den enskilda människans utsatthet i en värld som hotas av undergång, riktas udden inte mot medeltida föreställningar om vandringen på ett skärseldsberg, utan mot den statliga och privata spel- och dubbelindustrin i vår egen tid.

FOTO: TORBJÖRN JACOBSSON

Mats Larsson-Gothe: Konsert för violin, cello och orkester – »Sisyfos drömmar«

[Manus]

Mats Larsson Gothes dubbelkonsert kan ses som ett relationsdrama med soloinstrumenten som huvudpersoner. Cello, Sisyfos, blir då en sinnebild för den stressade nutidsmänniskan som fallit i sömn och drömmar om att lösas ur sin ensamhet. Plötsligt dyker oväntat violinen upp, ur ett parallellt universum. Kanske får Sisyfos ligga på analyssoffan en stund ... med violinen som terapeut? Det är vackert så det förslår, i långa lyriska linjer.

Årets konstmusikpris – kammarmusik/mindre ensemble

FOTO: JAN-OLAV WEDIN

Paula af Malmborg Ward: »Two bows, a waltz and something in between«, för cello och kontrabas

[Manus]

I brytpunkterna mellan det lågmälda och det pådrivande antyds ett valstema som dock aldrig tillåts löpa linan ut. I stället blir det just i mellanrummen – »in between« – som stycket får sin nerv. Det är ett lika medryckande som effektivt capriccio som utspelar sig i lägre tonregister än vi vanligtvis får höra i duettsammanhang.

FOTO: TOBIAS BROSTRÖM

Benjamin Staern: »Bells and Waves«, för 11 instrument

[Gehrmans Musikförlag]

I hans kammarsymfoni för elva instrument stiger minnesbilder från tonsättarens barndom upp till ytan. Hans inre bilder av klockor och vatten har omvandlats till ljud, klanger och vågrörelser på ett mycket personligt sätt, fyllt av känslomässig laddning.

FOTO: GÖRAN JAMES DJORDJEVIC

Anna-Lena Laurin: »Konsert för flöjt, stråkar och harpa«

[Manus]

Anna-Lena Laurins flöjtkonsert är en fantasirik musikalisk mosaik, full av ljus och mörker, romantik och vemod. Den rymmer också spännande överraskningsmoment, som tempostegringar och rytmiska förändringar. Flöjtens virtuosa utsvävningar i form av steglösa glissandon, liksom harpans speciella klang, ger konserten dess unika särprägel.

FOTO: PER B ADOLPHSSON

Sten Melin: »Full i fan«, för violin och cello (fritt efter Delsbospelmannen Carl Sveds Fyrdjävulspolskan)

[Manus]

Med utgångspunkt i den berömda Fyrdjävulspolskan, skruvar tonsättaren steg för steg till den gamla hälsingelåten, så att den nya musiken kommer längre och längre från originalet. Musiken tar oväntade vägar, men Fyrdjävulspolskan förloras aldrig helt ur sikte. Om någonsin fan farit i en fiol, så är det just här!

FOTO: KIA NADDERMIER/FRED THUSTRUP

Martin 'Max Martin' Sandberg/ Johan 'Shellback' Schuster

[Maratone/Kobalt Music Scandinavia]

Sanslösa är framgångarna på Billboardlistan för detta radarpar! Bland annat klockade de in fyra av sina gemensamma låtar på listan samma vecka; de nådde en 6:e plats med Usher och en 10:e plats med Pink. Lägg därtill Britney Spears sjätte album-etta i USA med »Femme Fatale«, på vilken Sandberg & Schuster tillsammans har bidragit med två av plattans mest avlyssnade låtar, tillika singelval; »I Wanna Go« och »Criminal«.

FOTO: SVEN LINDAHL/EMI MUSIC PUBLISHING

Lykke Li Zachrisson/Björn Yttling

[EMI Music Publishing Scandinavia]

Lykke Li inledde sitt samarbete med Björn Yttling (»Peter, Bjorn and John«) med debutalbumet »Youth Novels« och de fick hela världen att stanna upp och lyssna. Mitt i stormen av framgång skrev hon den vackra och sorgkantade låten »Possibility« till Twilight-filmen New Moon och satte därmed soundtrack till tusentals unga, brustna vampyrhjärtan. Nya albumet »Wounded Rhymes« är på många sätt stigat ur askan i elden, där denna sällsynta fågel växlat upp tonen från behövande till krävande.

FOTO: UNIVERSAL MUSIC PUBLISHING

Axel 'Axwell' Hedfors/Sebastian Ingrosso/Steve 'Angello' Fragoiannis (Swedish House Mafia)

[Universal Music Publishing]

Sveriges internationellt mest framgångsrika DJ-kollektiv inledde med två riktiga golvsopare; »One« och »Miami 2 Ibiza«. De cementerade dansgolven ytterligare med »Save the World« (vars video fått över tio miljoner Youtube-visningar), världsturnérande (bland annat ett utsålt Madison Square Garden) och en Ebba (European Border Breaker Award). De sista barriärerna ut mot världsherraväldet är raserade.

FOTO: REDONE PRODUCTIONS LLC

Nadir 'RedOne' Khayat

[Sony/ATV Music Publishing Scandinavia]

Förra året stod han högst på pallen på just den här scenen för sitt formidabla genombrott som internationell låtskrivare. Och så har det förstås fortsatt även i år. En aldrig sinande ström av världshits med Lady Gaga, Enrique Iglesias, Usher, Jennifer Lopez och Pitbull talar sitt tydliga språk; »RedOne« sitter bekvämt på världens topp.

Årets genombrott

FOTO: ERIK SVENSSON

Magnus Lidehäll

[Ändersson/Universal Music Publishing]

Vi har tidigare känt honom som »Filthy« i hyllade hiphopduon Afasi & Filthy, men i år har han inmutat sitt eget namn som låtskrivare och intagit en stjärnplats på den blågula låtskrivarfanan; med sina låtbidrag till Britney Spears senaste album, liksom till Kylie Minogue, är Magnus Lidehäll tveklöst ett av årets riktigt stora genombrott.

FOTO: UNIVERSAL MUSIC GROUP

Daniel Adams-Ray

[Universal Music Publishing]

För denna formsäkra språkbegåvning är inget bara svart eller vitt utan både och, och allt däremellan. Albumdebuten blev hans stora genombrott på egna ben och var ett naturligt steg i hans ständiga resa inom olika sätt att uttrycka sig. Tillsammans med co-writern Carl Wikström Ask har han levererat ett av årets mest hyllade och betydelsefulla album.

FOTO: ANDREAS NILSSON

Thomas Brännström/Peter Hellqvist/ Oscar Hildingsson/Mikael Stenberg/ Filip Sundberg/Ola Lidström (Syket)

[BMG Chrysalis]

Sju man stark orkester bördig från Norrland som tar oss med till ett drömskt och psykedeliskt ljudland där musikens prismor får glittra obehindrat och angeläget. Debutalbumet »With Love«, som rankats allra högst av kritikerkåren i år, är ett stycke universell musikkonst som på samma gång värmer och oroar.

FOTO: SONY MUSIC

Tove Styrke

[Manus]

»En popraket som gör dig upp-rymd« står att läsa på en fanblogg tillägnat Tove Styrke och nog har hon raketbränsle i karriären alltid. Det självbetitlade albumet kom ut i november i fjol och följdes av en EP med låten »High And Low« i sex olika versioner samt en vårturné med bland andra The Ark. Tove har tagit det definitiva steget från plantskola i Idol till fullfjädrad artist och låtskrivare med omvärldens öron nyfiket spetsade mot sig.

FOTO: SVEN LINDAHL/EMI MUSIC PUBLISHING

»Get Some« – Lykke Li Zachrisson/ Björn Yttling

[EMI Music Publishing Scandinavia]

Massiva framgångar stillar sällan en rastlös själ – Lykke Lis längtan efter att skapa enklare och mer avskalade låtar som håller för den mest minimalistiska instrumentering genererade bland annat den rytmdrivna och bränt sockrade poppärlan »Get Some«, som även kunde höras i tv-serier som CSI: New York och Hawaii 5-0.

FOTO: KIA NADDERMIER/WARNER/CHAPPELL MUSIC

»Till the World Ends« – Martin 'Max Martin' Sandberg/Alexander Kronlund/Lukasz 'Dr. Luke' Gottwald/ Kesha Sebert

[Maratone/Kobalt Music Scandinavia, Warner/Chappell Music Scandinavia]

Andra singeln tagen från Britney Spears »Femme Fatale« är lika med ännu en världshit och dessutom Spears mest spelade låt på amerikansk radio någonsin. Svenska låtleverantörer denna gång är Martin »Max Martin« Sandberg och Alexander Kronlund.

FOTO: KAROLINA HENKE

»Jag kommer« – Veronica Maggio / Christian Walz/Stefan Olsson

[Universal Music Publishing, Manus]

Gemene man som idkar allsång har sedan i våras haft ett givet val på repertoaren; »Jag kommer«, som Maggio skrivit tillsammans med Christian Walz och Stefan Olsson, gav dessutom epitetet dubbelbottnade texter en välförtjänt upprättelse.

FOTO: UNIVERSAL MUSIC GROUP

»Gubben i lådan« – Daniel Adams-Ray /Carl Wikström Ask

[Universal Music Publishing]

Tusen gånger om kan det sägas; »Gubben i lådan« är 2010 års mest sålda singel och mest spelade svenska låt på Spotify. Dessutom tidernas sista Tracksetta. Det är en av de låtar som kommer göra att vi minns musikåret som gått. Låten, som på många sätt påtagligt och med kännbar smärta gör upp med personliga svek, har Daniel skrivit tillsammans med sin co-writer och producent Carl Wikström Ask.

Svensk jazz på nya jaktmarker

I Sverige har jazzen inte sällan framstått som ett slags sluten musikalisk sekt tyngd av traditioner och konventioner, mest befolkad av mogna (eller rent av övermogna) män med bestämda åsikter om bra och dåligt, rätt och fel. Fast nu börjar jazzmusikerna allt mer gripa omkring sig efter nya kontaktytor och sammanhang. Text: Lars Westin

Det gäller till exempel trumpetaren **Peter Asplund**, sedan länge en av de mest uppmärksammade jazzsolisterna i vårt land. I somras framträdde han sålunda i »Allsång på Skansen« inför en mångtusenhövdad publik på Solliden och framför tv-kamerorna. Och han spelade fritt ut sin fantasi och musikaliska energi, som den genuine jazzmusikant han är – fast inom ramen för **Bo Kaspers orkester**, det framgångsrika popbandet med egensinniga poetiska sångtexter och mjukt vänlig framtoning.

Inget nytt detta! Peter Asplund har till och från framträtt med Bo Kaspers orkester sedan den startade för nästan 20 år sedan och bidragit till dess musik med sina jazzmusikaliska kvaliteter.

– Ganska snart märkte jag att en del ur Bo Kaspers publik också började komma till mina egna spelningar – på jazzklubben Fasching, till exempel, när jag spelade där med min kvartett, berättar Peter.

Den kvartetten inledde för övrigt förra året ett samarbete med **Dala-Sinfoniettan**, en kammarorkester inom länsmusiken i Dalarna, ledd av dirigenten **Mats Hålling**. Deras skiva *Asplund meets Bernstein*, med Hållings arrangemang av några av **Leonard Bernsteins** mest älskade kompositioner, belönades för övrigt med den prestigefyllda utmärkelsen Gyllene Skivan som 2010 års bästa

svenska jazzalbum, av tidskriften *Orkester Journalen* som låtit läsare och kritikerjury göra detta årliga val sedan 1954. Musiken ska nu framföras med andra kammarorkestrar, bland annat i Jönköping och i Örebro.

En konserthuspublik har Asplund också byggt upp i Stockholm där han tillsammans med saxofonisten **Magnus Lindgren** sedan många år leder storbandet **Blue House Jazz Orchestra**, som ger konserter med olika teman och gästsolister för en publik som vanligtvis lyssnar på **Kungliga Filharmoniska Orkestern**.

EN ANNAN TRUMPETSPELANDE gränsöverskridare är **Goran Kajfes**, kanske mest känd från gruppen **Oddjob**. För koreografen **Eva Lundqvist** och hennes danskompani **Vindhäxor** har Kajfes för sin kvartett komponerat musik

» Vi gillar att spela jazz för att i den musiken är det tillåtet att leka och hitta på saker.«

FOTO: CAMILLA LINDQVIST

Goran Kajfes

Tonbruket

FOTO: FREDRIK WENNERLUND

Karin Hammar

till föreställningen »Saw the white buffalo dancing«, som hade premiär i september.

– Kul uppdrag, förklarar han, man får som musiker en annan funktion. Och det är alltid spännande att möta en ny publik. Tidigare i år gjorde Kajfes med några andra jazzmusiker en skiva och turné med sångaren **Magnus Carlsson** från popgruppen **Weeping Willows** – där deras jazzimprovisationer hamnade i en ny kontext. Kajfes, som arbetat med många popartister genom åren, samarbetar också med kompositören **David Österberg**, bland annat med filmmusik och musikvinjetter för television.

GRÄNSÖVERSKRIDANDE är också basisten **Dan Berglunds** grupp **Tonbruket**, som 2011 kom med sin andra skiva. Berglund beskrev musiken i radio som »en sorts jazz«, fast som jazz är den rätt egenartad; inga långa, improvisatoriska utlevelser utan snarare stramt hållna, genomkomponerade låtar som får särskild färg av **Johan Lindströms** steel-guitar. Övriga medlemmar är pianisten **Martin Hederö** och trumslagaren **Andreas Werliin**, samtliga med en mångskiftande bakgrund som avspeglar sig i en dynamik och stämning som stundtals påminner om e.s.t., trion där Berglund i många år var medlem och vars pianist var **Esbjörn Svensson** (1964–2008).

– Vi gillar att spela jazz för att i den musiken är det tillåtet att leka och hitta på saker, säger trombonisten **Karin Hammar** på jazzklubben Faschings scen när hon bjudit in föräldrar och småbarn på dagtid. Sedan spelar hon med sin kvartett egna kompositioner ur gruppens vanliga repertoar – vacker, vänligt energisk och lekfull musik utan särskilda åthävor. Under konserten ägnar sig barnen åt att leka fram bilder på stora pappersark på golvet nedanför estraden. Det är en uppmärksam ung publik som tycks uppskatta att bli tagen på allvar och ger entusiastiskt gensvar i form av applåder. Se där ytterligare ett sammanhang där jazzen hittar en ny roll och publik. ■

Tidlösa hitlåtar

– eller bara konstig musik?

Text: Kjell-Åke Hamrén

Anna-Karin Larsson, musikchef på Sveriges Radio, om dagsformen inom konstmusiken.

HUR MÅR KONSTMUSIKEN I DAG?

– Jo, tack – inte sämre än vanligt. De flesta människor lyssnar inte på konstmusik och det tycker jag i och för sig är synd, men det är ju inte något nytt. Fast man går miste om mycket när man aldrig har hört till exempel **Mahler** eller **Ravel** – det finns så mycket att upptäcka om man lyssnar med vidöppna öron. Framförallt med en bra tolkning, då finns det få saker som går upp mot en riktigt stark musikupplevelse. »Det är som opium« sa **Beaudelaire** om **Wagners** musik.

När det gäller nyskriven konstmusik blir den lätt väldigt introvert och svår för folk att ta till sig. När man själv skapar gör man det förstås inte i första hand för att andra ska älska det man gör, men ibland önskar jag att nutida tonsättare tittade mer på **Max Martin** och **RedOne** och gav oss en riktig hitlåt. Å andra sidan kan en del bli hitlåtar med tiden, ta till exempel »Våroffer«!

Jag tycker om djupa, smala, hemlighetsfulla saker, men det måste vara på riktigt.

Samtidigt har konstmusik alltid levt i ett litet rum, även för hundra år sen var det ingen massrörelse, det var ett fåtal förunnat att kunna spela piano eller gå på konsert i en konsertsal. I dag kan vem som helst lyssna på konstmusik från alla tider, både i konsertsalar och via olika lyssningstjänster som Spotify. Där kan ni, som är tonsättare, också nå ut till alla. Frågan är hur ni gör det?

VAD ÄR DEN STÖRSTA UTMANINGEN?

– Musik tar tid och vi klämmer in så mycket på en dag att tiden inte räcker till. Det positiva med alla nya valmöjligheter är att det finns fler sätt att vara en del av folks vardag. Man behöver inte längre vänta på helgens konsert. I dag bär de flesta telefonen

Martin Fröst

FOTO: MATS BÄCKER

närmast hjärtat och där finns allt.

Folk lyssnar på musik på ett helt annat sätt i dag och ändå är en konsertupplevelse fortfarande stort.

Det är som film: att sitta hemma och titta är en självklarhet, samtidigt fortsätter folk att gå på bio, trots att det både tar tid och kostar mer. Man vill ha

den där kollektiva upplevelsen, så jag tror att konserter fortfarande är stort och att man absolut ska utveckla konsertformen.

Jag tror i längden inte på att en ny generation musiklyssnare ska sitta i en konsertsal där det enda som går att titta på är hundra svartklädda musiker och en dirigent som vänder en ryggen. Jag tror inte ens att det hjälper om de är klädda i jeans i stället – det handlar om något annat – om hur man fångar publiken.

» Ibland önskar jag att nutida tonsättare tittade mer på **Max Martin** och **RedOne** och gav oss en riktig hitlåt. Å andra sidan kan en del bli hitlåtar med tiden, ta till exempel »Våroffer«!

Anna-Karin Larsson

FOTO: MATTHIAS AHLIN

Det finns exempel på motsatsen – ta **Martin Frösts** konserter, där det både finns element av dans och bild och en hel del annat som fångar publiken ...

FINNS DET NÅGON AKUT HOTBILD?

– Det största hotet tror jag är att fastna. Man måste vara med i sin tid och det gäller att inte alltid samma röster och uttryck hörs. Likriktning är aldrig bra och man behöver ett mer jämställt musikliv och fler kvinnliga upphovsmän för att komma framåt.

HUR KOMMER DET SIG ATT SVERIGES RADIO SAMARBETAR MED SMFF OM MUSIKFÖRLÄGGARNAS PRIS?

– Sveriges Radio p2 spelar en mycket viktig roll i svenskt musikliv och det är alltid viktigt att vara med och sätta ljus på kulturen från olika håll och kanter. Tänk om man dessutom lyckades få yngre människor i förlagsbranschen att våga sig på att jobba med utgivning av ny musik. Det vore uppfrysande.

Musikförläggarnas Pris är framförallt ett ypperligt tillfälle för Sveriges Radio att få vara med och uppmärksamma de svenska upphovsmännen – och kvinnorna! ■

Tidigare års glada vinnare

2005 Årets kompositör, textförfattare och bästa låt
Jason Timbuktu Diakité

FOTON: PETER HALLBOM & SMFF

2008 Årets konstmusik, mindre ensemble
Britta Byström, på bild
Stefan Forsberg

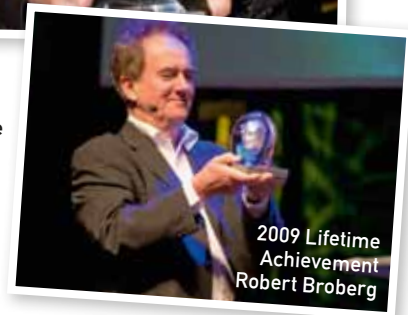
2008 Årets textförfattare
Lars Winnerbäck

2004 Lifetime Achievement
Povel Ramel

2010 Årets hederspris
Per Gessle

2009 Lifetime Achievement
Robert Broberg

2010

Årets kompositör
Nadir 'RedOne' Khayat
(Sony/ATV Music Publishing Scandinavia)

Årets textförfattare
Oskar Linnros och Markus Krungård
(Universal Music Publishing, Peermusic)

Årets konstmusikpris – stor ensemble/opera
Victoria Borisova-Ollas:
»Golden Dances of Pharaohs, för klarinett och orkester«
(Universal Edition/Unischott Scandinavia)

Årets konstmusikpris – kamarmusik/mindre ensemble
Svante Henryson: »Sonat för Soloviolin«

Årets internationella framgång
Martin 'Max Martin' Sandberg och Johan 'Shellback' Schuster
(Maratone/Kobalt Music Scandinavia)

Årets nykomling
Anna von Hausswolff

Årets låt
»Bad Romance« (Lady Gaga):
Nadir 'RedOne' Khayat och Stefani Germanotta (Sony/ATV Music Publishing Scandinavia)

Årets mest spelade låt
»Bad Romance« (Lady Gaga):
Nadir 'RedOne' Khayat och Stefani Germanotta (Sony/ATV Music Publishing Scandinavia)

Årets hederspris
Per Gessle

2009

Årets kompositör
Martin 'Max Martin' Sandberg
(Maratone/Kobalt Music Scandinavia)

Årets textförfattare
Annika Norlin
(Razzia Songs/EMI Music Publishing Scandinavia)

Årets konstmusikpris – större ensemble/opera
Klas Torstensson: »Polarhavet«

Årets konstmusikpris – kamarmusik/mindre ensemble
Per Mårtensson: »Devotion, för flöjt«

Årets internationella framgång
Nadir 'RedOne' Khayat
(Sony/ATV Music Publishing Scandinavia)

Årets nykomling
Pontus Hjelm och Jimmie Strimell (Dead by April) (EMI Music Publishing Scandinavia)

Årets låt
»Release Me« (Agnes): Anders Hansson/Sharon Vaughn/Agnes Carlsson (Appleby Songs/Kobalt Music Scandinavia, Sharobella Songs/Kobalt Music Scandinavia, Estrellita Songs)

Årets mest spelade låt
»So What« (Pink): Martin 'Max Martin' Sandberg/Johan 'Shellback' Schuster/Alecia 'Pink' Moore (Maratone/Kobalt Music Scandinavia, EMI Music Publishing Scandinavia)

Lifetime Achievement
Robert Broberg

2008

Årets kompositör
Bobby Ljunggren
(Lionheart Music)

Årets textförfattare
Lars Winnerbäck

Årets konstmusikpris – större ensemble/opera
Victoria Borisova-Ollas: »The Ground Beneath Her Feet«
(Universal Edition)

Årets konstmusikpris – kamarmusik/mindre ensemble
Britta Byström: »Strövtåg i hembygden, för stråkeensemble«

Årets internationella framgång
Andreas Kleerup och Robin Carlsson (Robynsöngs/Universal Music Publishing)

Årets nykomling
Adam Taal Eriksson, alias Adam Tensta

Årets svenska låt
»My Cool« (Adam Tensta): Hannes Lindgren/Andreas Broberger/Adam Taal Eriksson (EMI Music Publishing Scandinavia)

Årets mest spelade låt
»If Only You« (Danny feat. Therese): Michel Zitron/Vincent Pontare/Sophia Somajo (Air Chrysalis Scandinavia)

Lifetime Achievement
Sven-David Sandström
(Gehrmans Musikförlag)

2007

Årets textförfattare & kompositör
Ola Salo (Madhouse/Universal Music Publishing)

Årets konstmusikpris – större ensemble/opera
Anders Eliasson
(Gehrmans Musikförlag)

Årets konstmusikpris – kamarmusik/mindre ensemble
Hanna Hartman

Årets internationella framgång
Peter, Björn & John
(EMI Music Publishing)

Årets nykomling
Salem Al Fakir (Al Fakir Songs/EMI Music Publishing)

Årets svenska låt
»Release Me« (Oh Laura): Erik Althoff (Riviera Stockholm Music Publishing)

Årets mest spelade låt
»7milakliv« (Martin Stenmarck): David Stenmarck och Martin Stenmarck (Peermusic)

Lifetime Achievement
Thore Skogman
(Scandinavian Songs)

2006

Årets textförfattare & kompositör
Anders Hansson och Alexander Bard (Saphary Songs/Appleby Songs – Bulldozer Music/Universal Music Publishing)

Årets största internationella framgång
Max Martin
(Maratone/BMG Music Publishing/Kobalt Music)

Årets mest betydelsefulla konstmusikverk
Anders Hillborg: »Eleven Gates, för orkester« (Edition Peters)

Årets bästa svenska låt/verk
»Sing For Me« (Andreas Johnson): Andreas Johnson och Peter Kvint
(EMI Music Publishing/BMG Music Publishing)

Årets nykomling
Jonas Altborg
(Warner/Chappell Music)

Lifetime Achievement
Georg Riedel

2005

Årets textförfattare & kompositör
Jason Diakité

Årets bästa svenska låt/verk
»Alla vill till himlen« (Timbuktu): Jason Diakité och Måns Asplund

Årets nykomling
Laleh Pourkarim

Årets största internationella framgång
»Jerk It Out« (Ceasars Palace): Joakim Åhlund

Årets mest betydelsefulla konstmusikverk
»Fairlight – Trombonconcert nr 1« av Rolf Martinsson

Lifetime Achievement
Carl-Bertil Agneströg

2004

Årets textförfattare & kompositör
Per Gessle

Årets mest betydelsefulla konstmusikverk
»Hans namn var Orestes« tonsatt av Daniel Börtz

Årets bästa svenska låt
»Ingen vill veta var du köpt din tröja«: Staffan Lindfors och Johan Kindblom

Årets största internationella framgång
»Toxic« (Britney Spears): Christian Karlsson/Pontus Winnberg/Henrik Jonback

Årets nykomling
José González

Lifetime Achievement
Povel Ramel

2003

Årets textförfattare & kompositör
Jocke Berg

Årets bästa svenska låt/verk
»Anyone of Us« (Gareth Gates): Jörgen Elofsson/Per Magnusson/David Kreuger

Årets största internationella framgång
Jörgen Elofsson

Årets nykomling
Elin Sigvardsson

Årets mest betydelsefulla seriösa verk
»Röstens dotter« Tommy Haglund

Lifetime Achievement
Benny Andersson och Björn Ulvæus

Och vinnaren är ...

FOTO: PETER HALLBOM

Prisstatyetten som delas
ut till alla vinnarna är
designad av Bertil Vallien.

Samtliga vinnare av Musikförläggarnas Pris 2011 presenteras på www.smff.se

smff

SVENSKA MUSIKFÖRLÄGGAREFÖRENINGEN

SMFF | Sandhamnsgatan 79 | Box 27327 | 102 54 Stockholm | 08-783 88 00 | info@smff.se | www.smff.se